

Νίκη Βελισσαροπούλου:

Δε θα πουλήσουμε το μέλλον μας

Μια Ελληνίδα που ζει και εργάζεται στο Παρίσι βιντεοσκοπεί την καθημερινή ζωή δύο έφηβων κοριτσιών που αγωνίζονται ενάντια στην περιβαλλοντική και οικονομική καταστροφή που εκτυλίσσεται στην πανέμορφη Χαλκιδική

Η Νίκη Βελισσαροπούλου γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1980. Τα τελευταία 10 χρόνια ζει και εργάζεται στο Παρίσι. Είναι σκηνοθέτης, σεναριογράφος, κάμεραγούμαν και μοντέζ. Γράφει και σκηνοθετεί ταινίες μυθοπλασίας, ντοκιμαντέρ, καθώς και ρεπορτάζ σε Ελλάδα και Γαλλία. Σπούδασε επιστήμες αγωγής στην Κρήτη, κοινωνιολογία στην Γκρενόμπλ, φιλολογία στη Σορβόννη, στο πανεπιστήμιο IV του Παρισιού, και συνέχισε με προπτυχιακές και μεταπτυχιακές οπουδές κινηματογράφου και σκηνοθεσίας στο πανεπιστήμιο VIII του Παρισιού. Η μικρού μήκους ταινία της «Μυστικοί κήποι» κέρδισε το βραβείο του κοινού στο Festival des à côtés, Lyons-la-Forêt το 2015.

Η Νίκη Βελισσαροπούλου πέρασε όλα τις τα καλοκαίρια από παιδί στη Χαλκιδική, στο μικρό παραθαλάσσιο σπίτι του παππού της και της γιαγιάς της. Πλήθος αναμνήσεων και συναισθημάτων τη δένουν με αυτόν τον τόπο και τους ανθρώπους του. Η Ελλάδα ήταν ακόμη μια χώρα όπου ο κόσμος ζούσε με ευμάρεια, δίχως οικονομική κρίση και μέτρα λιτιότητας, χωρίς άστεγους, δίχως νεκρούς πρόσφυγες ξεβρασμένους στις παραλίες.

Όταν τον Απρίλιο του 2012 ξαναβρέθηκε στη Χαλκιδική για τα γυρίσματα της μικρού μήκους ταινίας της, Μυστικοί κήποι, έκπληκτη αντίκριση αναρτημένο σε ένα λόφο έξω από την κωμόπολη της Ιερισσού το εξής σύνθημα: «Χρυσοθήρες, δεν πουλάμε το μέλλον μας. Θα νικήσουμε». Σε όλο το χωριό της Ιερισσού, στην πλατεία και τους δρόμους, ήταν αναρτημένα πανό με παρόμοια συνθήματα και οι κάτοικοι κάθε πλικίας φορούσαν μπλούζες με συνθήματα όπως: «S.O.S. Χαλκιδική», «Σώστε τη γενέτειρα του Αριστοτέλη», «Όχι στην εξόρυξη χρυσού». Έκπληκτη έμαθε ότι ο παιδικός της παράδεισος απειλείται από την κατασκευή ενός μεταλλείου ανοιχτής εξόρυξης χρυσού. Αρχίζοντας την έρευνά της δεν μπορούσε να φανταστεί το εύρος της κρίσης και σε ποιο βαθμό θα επηρέαζε όλη την Ελλάδα.

Συνειδητοποίησε ότι η Ελλάδα των παιδικών της χρόνων έσβηνε. Οι πρώτες μαρτυρίες εφήβων που συγκέντρωσε ήταν συγκλονιστικές: «Η αστυνομία δέρνει τη μάνα σου και πάει στο τιμόνι τον πατέρα σου». «Σε σταματάνε ασφαλίτες στο δρόμο και σε ρωτάνε πού βρήκες το μπλουζάκι «S.O.S. Χαλκιδική, Όχι στην εξόρυξη Χρυσού». «Μετά απ' όλα αυτά ήρθαν και τα χημικά και τα δακρυγόνα στην αυλή του σχολείου, τη γεμάτη από μαθητές». [...] Η δημιουργία του ντοκιμαντέρ έγινε αναγκαία.

Μέσα σ' αυτό το δύσκολο και βίαιο πολιτικό και οικονομικό πλαίσιο στο οποίο μεγαλώνουν οι έφηβοι σήμερα βρέθηκε να αναρωτείται πώς η ιδιαίτερη αυτή ιστορική περίοδος επηρεάζει, τροποποιεί και αναδιαμορφώνει τις προσωπικές τους διαδρομές. Πώς μεγαλώνει ένας έφηβος και πώς ενηλικιώνεται

τη σπηλή που αγωνίζεται από νεαρή πλευρά ενάντια στη βία των πολιτικών λιτότητας;

Το Δε θα πουλήσουμε το μέλλον μας εκτυλίσσεται στην πανέμορφη Χαλκιδική, τη γενέτειρα του Αριστοτέλη. Η Χαλκιδική είναι τόπος εύφορος, πλούσιος σε αρχαιολογικούς χώρους και φυσικά τοπία εξαιρεπεικής ομορφιάς (αρχέγονα δάση, σπήλαια, καταρράκτες, γαλαζοπράσινη θάλασσα και μαγευτικές αμμουδιές).

Οι ελληνικές κυβερνήσεις αποφάσισαν τη δημιουργία μεταλλουργίας χρυσού στην περιοχή και τελικά παραχώρησαν, αντί πινακίου φακής, με διαδικασίες fast track, χωρίς δημόσιο διαγωνισμό, αντίθετα με το ευρωπαϊκό δίκαιο, στην Καναδική εταιρεία «Eldorado Gold Corporation» δημόσια εδάφη, κατοικημένες περιοχές, πηγές και προστατευόμενα δάση συνολικής έκτασης 317.000 στρεμμάτων.

Από το 2012 το κίνημα «SOS Χαλκιδική», με δικαστικούς αγώνες, συνεχείς διαδιλώσεις και εκδηλώσεις, κατάφερε να κερδίσει την υποστήριξη της μεγάλης πλειοψηφίας των πολιτών. Η αστυνομία, με την κάλυψη των κυβερνήσεων, χρησιμοποιεί συχνά χημικά και πλαστικές σφαίρες και προχωρεί σε αθρόες και τυφλές προσαγωγές, καθώς και σε βίαιες επιχειρήσεις κουκουλοφόρων αστυνομικών σε σπίτια κατοίκων της Χαλκιδικής μέσα στη νύχτα. Εφηβοί ανακρίνονται χωρίς την ενημέρωση των γονέων τους και χωρίς την παρουσία δικηγόρου. Πραγματοποιούνται παράνομες λύψεις DNA και γίνεται ρίψη δακρυγόνων μέσα σε χωριά, ακόμα και στην αυλή του σχολείου της Ιερισσού. Οι διωκόμε-

νοι ανέρχονται σε 450. Τα κυρίαρχα M.M.E. αποσιωπούν όλα τα παραπάνω μεροληπτώντας υπέρ της εταιρείας.

Η Νίκη Βελισσαροπούλου άρχισε να βιντεοσκοπεί τα έργα για την κατασκευή του μεταλλείου ανοιχτής εξόρυξης χρυσού το 2012, χωρίς εταιρεία παραγωγής. Ταυτόχρονα βιντεοσκοπεί την καθημερινή ζωή δύο έφηβων κοριτσιών που αγωνίζονται ενάντια σ' αυτήν περιβαλλοντική και οικονομική καταστροφή. Κύριο ερώτημα του ντοκιμαντέρ είναι πώς τα δύο κορίτσια διαμορφώνουν την κοινωνική και πολιτική τους ταυτότητα μέσα στο πλαίσιο διαμάχης για το μεταλλείο και της οικονομικής κρίσης. Σήμερα τα κορίτσια είναι 17 ετών.

Η Χαλκιδική γίνεται μια μικρογραφία της Ελλάδας. Η διαμάχη ύρων από το μεταλλείο είναι αντιπροσωπευτική της σύγχρονης πολιτικής της Ιστορίας. Ποια είναι η πολιτική αντίληψη που αναπτύσσουν ο Δήμος και η Γαρυφαλλιά; Πώς την εκφράζουν; Πώς αυτή επηρεάζει τις σχέσεις τους με τους φίλους και τις οικογένειές τους; Θα αντιταχθούν στους γονείς τους; Τελικά, θα υιοθετήσουν μια ριζοσπαστική μια μετριοπαθή πολιτική στάση;

Τους τελευταίους μήνες άρχισε να συνεργάζεται με μια νεαρή παραγωγό τη Fanny Chrétien. Για να μπορέσουν να συνεχίσουν τα γυρίσματα όσο το δυνατό γρηγορότερα, αποφασίσαν να κάνουν ένα crowdfunding.

Ο σύνδεσμος του crowdfunding περιέχει το τρέιλερ και επιπλέον πληροφορίες για το ντοκιμαντέρ: <http://kck.st/2bKg5sB>